

Stykke nævnte „alvorlige Forbrydelser“, hvorfor man for saa vidt maa fraraade Forslaget. Det bemærkes herved, at Pressens Omtale af Forbrydelser i adskillige Tilfælde kan være til Nytte for Opklaringen deraf.

§ 760: Angaaende den i Bemærkningerne til Forslaget foretagne Sammenstilling af Retsplejelovens §§ 752 og 760 bemærkes, at der er den væsentlige Forskel mellem de to Bestemmelser, at det første Gennemsyn af Papirer altid — bortset fra Samtykke — foretages af Retten, medens Ransagning efter § 760 som Regel foretages af Politiet, i mange Tilfælde endog uden Retskendelse. Der er endvidere den faktiske Forskel, at Sigtede normalt ikke forinden vil være til Stede paa det Sted, hvor Gennemsynet af Papirer foretages, men derimod ofte vil være til Stede paa eller ved Bopælen, naar Ransagning finder Sted. Det er ikke ganske klart, om Forslaget tilsigter, at Sigtede i sidste Fald kan udelukkes fra Ransagningen, altsaa fjernes fra Boligen, men man gaar ud fra, at dette er Meningen. Nogen bestemt Opfattelse af Udtrykket „fraværende“ ses ikke at have fæstnet sig i Praksis. Det maa vel antages, at den, der er anholdt eller fængslet eller paa anden Maade i Politiets Varetaagt, ikke kan anses som „fraværende“, hvorimod den, der af anden Grund er borte fra sin Bopæl, selv midlertidig, vist maa anses for „fraværende“. Retsplejelovens § 752 benytter ikke Begrebet „fraværende“, men bestemmer, at der skal gives Sigtede — formentlig hvad enten han er Arrestant eller paa fri Fod, naar dog hans Adresse kendes — Lejlighed til at være til Stede ved Gennemsynet „for saa vidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen“. Regelen i § 760 er, at Tilkaldelse af den fraværende Sigtede ikke er nødvendig, og at i saa Fald vel Husfælle eller Nabo skal tilkaldes, men kun, „naar dette kan ske uden Ophold“.

Efter det bemærkede skal man anbefale, at Forslaget tydeliggøres ved, at Ordene „at Tilkaldelse af Sigtede eller af Husfælle eller Nabo undlades“ ændres til: „at Ransagningen maa foregaa, uden at Sigtede, Husfælle eller Nabo overværer denne“. Medens man ikke skal udtale sig imod, at der paa Grundlag af Retskendelse kan aabnes Adgang til efter Omstændighederne at foretage Ransagning under de nævnte Forhold, finder man det overvejende betænkeligt at give Hjemmel til tilsvarende Ransagning uden Retskendelse, saaledes som i Forslagets sidste Punktum forudsat. Denne Bestemmelse maatte formentlig eventuelt affattes saaledes, at det udtaltes, at samme Competence, som i første Punktum tillægges Retten, ogsaa under de i § 758 angivne Omstændigheder tilkommer Politiet.

§ 783: Udtrykket „betryggende Forvaring“ synes at omfatte ikke blot Muligheden for Flugt, men ogsaa Hensynet til betryggende Isolering paa Grund af Muligheden for Kollision. Opfattes Bestemmelsen saaledes og indføres den som sidste Punktum i det paagældende Stykke, betegner den imidlertid en saa vidtgaende Begrænsning i den Dommeren bl. a. til Betryggelse for Fængslede givne Myndighed, at Udvalget maa nære Betænkelighed herved. Derimod har Udvalget intet at indvende mod Bestemmelsens Indføjelse som 2det Punktum, saafremt det ikke antages, at den fornødne Hjemmel til at tage de nævnte Hensyn i Betragtning allerede findes i den nuværende Affattelse af § 783, 2det Stykke.

§ 784: Intet at bemærke.

---

§ 793: Sætningen „der lader de fremsatte Klager undersøge o. s. v.“ synes overflødig.

Med Hensyn til Forslaget til § 758 skal man henstille, at Ordene „saafremt Ransagningen foretages hos Sigtede“ ændres til: „dog kun saafremt o. s. v.“.

T. S. Jørgensen.